

EL DEMOCRATA

ORGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRATICA

Número suelto, 10 cénts.

Saldrá los domingos

Semestre, 1'25 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores.

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle de Clavé - Imprenta

Anuncios a precios convencionales

No se devuelven los originales

De elecciones

Al conferir la Corona, el gobierno de la nación a don Antonio Maura, no ha querido regatearle medios al objeto de que pueda ofrecer una sensación de estabilidad, de la que están absolutamente necesitados los gobiernos en los actuales momentos; y creyendo, equivocadamente a nuestro entender, que las últimas Cortes no podían ser utilizadas para una obra positiva, por ninguno de los elementos o fracciones que dentro la política nacional están capacitados para regir los destinos de España, declarolas disueltas, convocando elecciones para el primer día del próximo junio.

Dejemos aparte toda discusión o comentario que indudablemente nos ha sugerido decisión de tamaña trascendencia, y aprestémonos a la lucha; a la conquista de los ideales de libertad y democracia en este distrito; que si importancia revistieron anteriores contiendas, ninguna como ésta la tuvo tan definitiva.

Las anormales circunstancias porque atraviesa la nación nos impide ser más explícitos en estos momentos...

***

«La Coalición Liberal Demócrata» va a la lucha con candidato propio y con el entusiasmo de siempre, centuplicado, por los halagüeños resultados de una continuada gestión altamente beneficiosa para los intereses generales de la comarca; va con la decisión de tener en todo momento, aún en los fragores de la contienda, el mayor respeto para la persona del adversario, pero combatiendo con toda crudeza su política y procedimientos. Ello nos hace acreedores de justa reciprocidad; con el bien entendido que nada ni nadie habrá de torcer el camino trazado.

A la lucha, pues, en la seguridad de que no habrá de sernos difícil vencer el último escollo o resistencia que se oponga a la incontrastable fuerza de la Coalición en el distrito electoral de Granollers-Badalona.

Comptes i més comptes

Insistim que el setmanari «El Vallès Nou» — avui «La Veu del Vallès» — restà mut quan aquest periòdic, en son número 242, del 28 de juliol, va comentar els comptes municipals, comparant la situació de l'Ajuntament en 31 de desembre de 1915, en deixar el càrrec el senyor Josep Tardà, amb la mateixa data de 1917, en acabar sa gestió don Eduard Pujol.

Posteriorment, des d'aquestes mateixes pla-

nes se donaren detalls rectificants, en favor de l'ajuntament, els detalls ja estampats, i «El Vallès Nou» també restà callat.

Els detalls que foren criticats pel repetit setmanari, en son nombre del 14 de juliol de 1918, ho foren en vista dels que foren facilitats per l'Ajuntament, però no contestant a nostre article de propaganda, i en comparar-los amb xifres inventades per l'inspecció municipal que per a vergonya dels cacics d'aquesta vila sofrírem l'any 1914, han de resultar falsos; perquè falsa va ésser tota aquella inspecció, com degudament ho demostraren els regidors senyors Coma i Torras. En prova d'això, que, malgrat les tremendes responsabilitats que volien exigir-se als concellers, res els hi passà.

Tots saben que la vinguda de l'inspector nomenat pel Governador, fou un joc preparat per a que se satisfessin determinades quantitats sense liquidació a una empresa acreedora de l'Ajuntament, però molt principalment per a fer passar una partida de 4 000 i pico de pessetes per a demés gastos, que, apesar d'ésser combatuda pels regidors amics nostres, la majoria caciquista va fer surar.

Els detalls donats per l'Ajuntament poden comprovar-se, i per a donar lloc a que el regidor senyor Serra pugui encarregar-se d'aquesta feina, insistim en proclamar el resultat de l'administració dels concellers de la Coalició Liberal Demócrata Autonomista des de primer de gener de 1916 a 31 de desembre de 1917, època en la qual, a excepció del petit espai de temps en que, gràcies a la Lliga, va presidir de R. O aquest consistori el senyor Barangé, és nostra tota la responsabilitat de l'administració municipal, i l'acceptem íntegra i amb tota satisfacció.

Compareu els números estampats al final d'aquest article, i penseu que si els cacics havessin administrat moralment aquesta població, foren moltíssimes les millores que disfrutariem i el deute no es coneixeria tant sisquerra. Cal fixar-se d'una manera especial en que la totalitat del deute municipal, en 31 de desembre de 1917 (unes 160,000 pessetes), pot estar representada pel següent:

	Pessetes
Primer emprèstit	50,000
Segón	25,000
Tercer	30,000
Valor de la casa comprada al senyor Novellas per a aixamplament de la de l'Ajuntament	15,000
Import de l'edifici comprat al senyor Huguet, en aquella data	15,000
Interessos corresponents a les expressades partides, importen unes	35,000
Total	170,000

En primer de juliol de 1909, en prendre possessió de l'Alcaldia don Antoni Sarroca, el

deute municipal importava (segons detalls molt recents) la xifra de 160,000 pessetes, que en 31 de desembre de 1910, gràcies a la franca intel·ligència amb que administrà el senyor Estrada (q. e. p. d.) i la majoria Popular, quedava reduït a 120,000 (vegi's l'estat de comptes publicat en maig de 1911); quantitat que en els dos anys d'administració Barangé (qui fou nomenat alcalde per influència de la Lliga) augmentà fins a la xifra de 157,000 (estat publicat pel senyor Tardà en 8 gener de 1914), que el senyor Tardà augmentà, fins a 31 de desembre de 1915, a la quantitat de 217,000 pessetes.

De manera que, des de 31 de desembre de 1911 fins a igual data de 1915, el deute municipal augmentà en unes 100,000 pessetes, mentre que la Coalició, en dos anys, deixà reduïdes a unes 160,000 pessetes les 217,000 del deute que hi havia, apesar de les innombrables dificultats que es tingueren de sortejar.

Hem dit que la major part d'aquests detalls foren publicats i comentats en els números 212 i 213 d'aquest setmanari, i fins a la data actual ningú els ha desmentit; i en canvi el regidor senyor Serra, o els seus companys, d'una manera solapada malparlen de l'administració comunal, però sense prendre's la molèstia, en ús d'un perfecte dret i hasta una obligació, de acudir a les veritables fonts d'informació, per a comprovar la veritat de les nostres asseveracions i desmentir-les pública i autoritzadament, en el cas que no resultessin certes.

Ens hem cansat de dir-ho. Ens consta que les oficines municipals estan obertes per al senyor Serra i companys de minoria; afirmem que la política caciquista ha sigut una deshonra per a Granollers, i que en molts pobles del districte s'han succeït coses semblants, emparades pels lligueros; els hem invitat a discutir-ho... i ells sempre la callada per resposta.

Are la *cantinel*a vostra serà la següent: Que el senyor Huguet ha embargat el local conegut per la pelleria; que el senyor Barangé vol desahuciar la central telefònica de l'Estat, per falta de pagament, i que un tenedor de làmines municipals (el senyor Camillo), demana se n'hi pagui una que té amortitzada.

Contestarem oportunament a vostra campanya, dient avui ja en primer lloc que aquestes tres maniobres tenen, com a finalitat, aconseguir un efecte polític; però Granollers restarà tranquil, encare que no es paguin al senyor Huguet les 6,000 pessetes que se li deuen d'aquell edifici que en va pagar 8,000 i després de poques hores d'esser-ne propietari, va tenir la sort que l'ajuntament li comprés per 15,000.

Lo de telèfonos, també alegrarà a algú, que trobarà lògic que l'ajuntament no pugui pagar la subvenció que per al manteniment de la central té acordada, en virtut de que el senyor Barangé i els seus amics, incapassos de combatre públicament la gestió dels nostres, se con-

fabulin per a no pagar els repartiments, i és natural que qui no vol pagar, no cobri, com a resultat de que qui no cobra no pot pagar.

I del senyor Camillo no en fem comentaris perquè encare que sigui un senyor respectable, diu molt poc en favor seu el fet de que el senyor Barangé el fassi servir de juguina com ho prova el que es doni la casualitat de que la làmina que utilitza per a requerir a l'ajuntament, sigui una de les que en Barangé va utilitzar per a idèntic fi, l'any 1917. poc abans de d'ésser nomenat alcalde de R. O.; i poca raó devia tenir, quan desistí de la demanda tot i tocant-li pagar els gastos. Clar que això anava unit amb el poder prendre possessió de l'alcaldia l'últim alcalde de R. O., però gràcies a la valenta i digna actitud de l'actual alcalde, nostre estimat amic en Joan Montañà, el tret va sortir-li per la culata, apesar de tots els pesars.

Si «La Veu del Vallès» vol parlar de comptes i administracions municipals, tingui la seguretat de que no fugirem d'estudi; estem disposats a parlar-ne a cada moment i tenim la seguretat de que podrem demostrar, com sempre públicament hem afirmat, que l'administració dels amics del que, en altra època, el senyor Serra qualificà d'home funest, i que d'aquesta poc envejable categoria, avui els lligueiros han elevat a son jefe suprem del districte, ha sigut immoral en grau superlatiu.

I demostrarem amb la força incontrastable dels números, que la «Coalició Lliberal» ha administrat amb honradesa i amb un no despreciable profit econòmic per a Granollers, ja que amb molt migrats medis, degut a la implantació de la substitució dels consums, amb tots els inconvenients que en sí porta una modalitat desconeguda i tant nova en els anals administratius dels municipis espanyols, s'ha reduït el deute, s'han creat i sostingut noves institucions i s'han fet algunes obres i millores que si en el llarg transcurs de temps que han governat els cacics s'haguessin anat fent, avui veuríem convertida la nostra vila en un jardinet que seria motiu de glòria per a tots els bons patriotes.

I no s'ens digui, are, com quan parlàrem de lo de la llarga llista de denúncies judicials que els cacics i la Lliga presentaren contra amics nostres, que això es parlar del Moro Muza; puix aquest argument serà molt bo per a fugir d'estudi, però els pobles, tenen consciència del què els convé i no es deixen convèncer, si a les acusacions s'els dona la callada per resposta.

Les coses clares

Insistim en que ni en Jordana, ni ningú de Montornès pot afirmar amb certesa que el nostre amic, el diputat provincial senyor Torras, fes, apropòsit de la construcció del pont sobre el Mogent, les manifestacions que se li atribueixen, amb notòria mala fè, des de les columnes de «La Veu del Vallès».

Es veu que el què còu a certs senyors, és que no puguin enlluernar amb promeses que sols tenen presents a l'hora de captar vots.

Ben sabuda es nostra situació política en aquest poble; però, com que, sigui així o no ho sigui, pertany al nostre districte, tenim el dret i l'obligació d'afavorir-lo en tot quant sigui aconseguir obres o millores, i molt més quant siguin aquestes d'una necessitat tant apremiant com la de que es tracta. Davant de l'interès d'un poble, ningú ens farà canviar

de camí, i continuarem aportant el nostre modest apoi per a que pugui ésser un fet, com més aviat millor, la construcció del pont; i procurarem que no passi com amb certes carreteres, promeses a aquest districte, que han esdevingut cèlebres per haver-hi estat quatre i cinc vegades els enginyers amb banderetes i banderoles, fent el trist ofici de pescadors en sec.

DE LA COMARCA

MOLLET

Otra vez las aceras de la calle de Berenguer de esta población servirán de cebo para las elecciones del día primero de junio.

Si los molletenses fuesen cándidos, como seguramente los concibe l'Oncle de Cardedeu, no estaría mal la idea de que el mismo cebo sirviera para todas las elecciones; pero lo que sucederá, desgraciadamente para el señor Lligé, es que los electores de Mollet le harán demostración de que tienen dignidad y que saben cumplir con sus deberes cívicos.

No hay duda de que el señor Moretó volverá a recabar del candidato que le parezca más ductil, de entre los que se presenten, algún ofrecimiento que le sirva para hacer seguir a sus compañeros por el camino que le convenga, aplicando aquella honrada doctrina de que debe apoyarse al candidato que más ofrezca (aunque no cumpla, puede ahora añadir), prescindiendo de las convicciones políticas de cada cual, pues que todo esto son teorías rancias que pugnan con los sistemas modernos.

Nos parece que esta vez el señor Moretó tendrá que cambiar de procedimientos, pues que los hasta ahora empleados servirían únicamente para hacer reír.

— Sabeu els mitjans de que pensa valer se el senyor Moretó per a guanyar les eleccions municipals vinentes? Aquells que fa anys tenim desterrats per complet en aquest poble: incloïnt a les llistes 125 electors sense dret i excloïnt-ne a 35 que no han perdut el vot en el nostre cens electoral.

Això sí que és procedir amb justícia i raó. El fet té prou importància per a parlar-ne amb l'extensió deguda en lloc procedent, com així es farà.

En les eleccions municipals de 1915, el procediment del garrot i el revòlver maneats amb l'objecte de privar de votar als electors que no els eren favorables, els donà resultat, podent entrar a l'Ajuntament en virtut d'aquella brutalitat. Are, com ja no creuen en la eficàcia de aquell procediment, recorren a altre, tant o més brut i sempre més baix i covard, arreglant unes llistes que els permeti donar vot a tots els esclaus de certa colònia, i en privi als homes lliures de Mollet.

Als esclaus s'els dirigeix fàcilment; als homes lliures, per a dirigir-los, primerament cal convèncer-los, i això és el què no saben ni poden fer en Moretó i companyia. Per aquesta raó han de valer-se de mitjans reprovables i perillosos.

Afortunadament s'els coneix el seu modo de procedir i no es bada.

— Senyor Lligé: a Parets, l'any passat, tenien necessitat d'una Cooperativa; a Montmeló, d'una casa Comunal; aquí, a Mollet, d'unes aceres, que en Moretó impedí que es construïssin fa cinc anys i are necessita que les pa-

El mejor jabón

MARCA

EL 050

De venta en todas partes

gui algún candidato per treure's el compromís d'obligar als veïns del carrer de Berenguer a que paguin la part que'ls hi correspongui.

Per a assegurar-se els vots en les vinentes eleccions, no sab amb quins oferiments haurà de complaure als seus electors de dits pobles? Doncs prepari's a escoltar les següents demandes: a Parets necessiten una estació radiotelegràfica i a Montmeló un ferrocarril de cremallera. Aquí, a Mollet, se li demanarà una tirallonga de coses: l'arranjament del camí que condueix a la farinera del senyor Moretó, per què a l'hivern, pel seu mal estat, els pagesos no poden portar grà a moldre a dita farinera; presió per a processar a tot individu que no es doblegui fàcilment; una plaça de canonge; pagament d'una claveguera que condueixi a la mar les aigües infectes de certa colònia, a fi de no haver de sofrir, per mai més, les impertinències dels ciutadans de Barcelona, amb el pretext de que els hi contaminen les aigües de Moncada; etc., etc. I que mori qui es preocupi de la salut pública!...

Si no sab el què són una colla de gent enlleminada a demanar, ja ho sabrà dintre breus dies. Afortunadament vostè ja sab seguir la dita el prometre no fa pobre. Aquest sistema podrà seguir-lo, si solament fa els tractes electorals en una saleta amb algún secretari, alcalde o caciquet, puix que si ho intentava fer en altra forma en sofriria detriment la seva popular elegància, apart de l'eloqüència que — pobretal — quedaria molt mal parada.

— Segons s'ha dit, els amics del senyor Lligé fan córrer la notícia de que en Frederic Ros, ha sol·licitat una entrevista a dit ex diputat per a demanar-li perdó i no sabem quantes coses més.

Quins tal cosa diuen estàn molt mal enterats; i en prova d'això, que en el número vinent explicarem ben detalladament les gestions fetes aprop del senyor Ros per a celebrar una certa entrevista per a arreglar lo de Mollet.

Una entrevista, i en vigílies d'eleccions?... Malo, malo.

CANOVELLAS

Un senyor Jordana, en un *suelto* molt poca-solta, publicat a «La Veu del Vallès», malparla de Bigas i Canovellas per a sortir a la defensa del seu «socias» de Montornès.

En el nostre poble, senyor Jordana, ja no n'hi han d'estaquirots; han confós les èpoques. No fa gaires anys, quan els cacics de vostra colla robaven, falsificaven i estafaven, pot-ser sí que haurieu encertat el qualificatiu; però tot té d'acabar-se, un dia o altre: fins el vostre imperi en el districte.

Si us còu que el senyor Torras cuidi assumptes del vostre poble, nosaltres restem

Estampes i Recordatoris

de la

Primera Comunió

EXTENS ASSORTIT EN LA

Impremta Garrell

Única casa que dona 25 estampes per 1 pesseta

orgullosos que vulgui fixar la seva atenció en Canovellas, car mercès a la seva desinteressada gestió havem pogut foragitar de casa aquella colla de vividors i tauls que durant anys i anys ens han esquilmat.

Ah, senyor Jordana: els llibres de l'Ajuntament estan a la seva disposició per a que pugui veure la honrada administració dels nostres amics i correligionaris.

MARTORELLES

Cent dèu veïns electors de Martorellas, acudiren al Governador i al President de la Diputació de Barcelona, demanant que anul·lessin un acord de l'Ajuntament caciquista d'aquesta població, que sense contemplació de cap mena, i atenent-se solament a l'imperi de la voluntat del cacic, aprovà el plànol d'una carretera, que en la forma que va projectada, resulta perjudicial, de moltes maneres, als interessos de la localitat.

El recurs es funda en que el plànol sotmès a l'aprovació de la Diputació Provincial, fou rebutjat l'any 1914 pels enginyers de la Diputació pels molts defectes de que adoleixia, en que el trassat projectat deixava sense comunicació a un nombre important de cases de Martorellas, i en que amb un canvi de trassat, l'Ajuntament i la Diputació estalviarien una pila de mils pessetes. Es demana en el recurs, que es fassí altre plànol i que entre aquest i els altres, s'opti per al que, baix tots conceptes, resulti més convenient.

I d'això que, davant del Governador i el President de la Diputació demanen cent dèu veïns electors de Martorellas, el cacics d'aquest districte en diuen pertorbació. Tenen raó: pertorba sos plans descalabrats, i fereix llur amor propi de senyors feudals.

Els temps canvien, senyors, i ja ningú té por a vostres venjances; som prou forts per a aturar-les, i si intentessiu que imperessin vostres plans descalabrats, per la força que pugui donar-vos la vostra avui superior situació política, també trobaríem la manera de defensar-nos, encare que fos a força de fogarades d'invisible qua.

Martorellas vol governar-se lliurement, d'acord, amb ses pròpies necessitats i conveniències; que si vosaltres, aventurers polítics, no voleu respectar, sabrà imposar-se fins a aconseguir-ho.

V. T.

Coses d'ells

«La Veu del Vallès», en recollir una notícia que s'ha fet córrer referent a un pròxim trasllat del digne secretari del Govern civil d'aques-

ta província, don Josep Die i Mas, tracta despectivament a dit senyor, motejant-lo d'emparador de malifetes i amic dels cacics.

El senyor Die i Mas té molt merescut — i pot-ser els que més en compte ho haurien de tenir són els *lloguers*, — el que s'el tracti amb tota consideració, ja que en l'ordre del seu importantíssim càrrec en el Govern civil de Barcelona, ha procedit sempre amb una delicadesa i correcció tal, que s'ha captat la simpatia de qui ha hagut de tractar-hi.

Els *lloguers* sempre han sigut d'aquesta manera: s'han arrastrat fins sota terra, quan han hagut de menester els serveis d'algú, hagi sigut qui hagi sigut, i quan creuen que aquell és a terra, en lloc de donar-li la mà, li giren despreciativament la cara i per torna l'insulten. En el cas de que parlem, s'ha de lamentar el que s'ataqui a un digne funcionari que no pot defensar-se, cosa corrent i molt digne de l'actuació política de la Lliga.

Segons «La Veu del Vallès», el senyor Die i Mas empara les malifetes dels cacics, i resulta que aquests cacics som nosaltres, els que tenim en gran honor i estima el combatre la política d'immoralitats que amb tant de calor empara i defensa la Lliga Regionalista.

Quants comentaris podrien fer-se respecte a aquest assumpte, i que coses podria dir el senyor Die i Mas, si volgués parlar-l...

I no allarguem més això, perquè el senyor Die i Mas no necessita de nostra migrada defensa.

LOCALES

Este número ha sido sometido a la previa censura militar.

«La Comarca», no sabemos con qué finalidad, en su último número pretende molestar a nuestro querido amigo, el concejal de este Ayuntamiento don José Coma Clapés, con una serie de lindezas a manera de acusaciones, que únicamente merecen el desprecio por lo que tienen de ridículas e infundadas.

Un periódico que presume de serio — hemos dicho presume — no consigue más, con tan bajo proceder, que evidenciarse y caer en espantoso ridículo.

El amigo Coma está muy por encima de la sarta de insidias que maliciosamente apunta *J. Moliner*, en el semanario «La Comarca».

Se nos asegura que por el distrito de Vich presentará su candidatura para diputado a Cortes el individuo de la Unión Nacional Monárquica don Alejandro Bosch y Catarineu, que ya en otra ocasión representó con gran acierto el vecino distrito.

Tras penosa dolencia se halla restablecido, casi por completo, el reverendo cura párroco y Deán del Vallés, doctor Clotet.

Muy de veras lo celebramos.

En la fábrica que nuestros queridos amigos los señores Cirera y Umbert poseen en San Felí de Codinas, venían cometiéndose sustracciones de hilo de algodón en cantidades importantes, habiéndose descubierto por los mozos de escuadra los autores, que han sido puestos a disposición del digno señor Juez de

intrucción del partido, para la práctica de diligencias.

Esta mañana se ha celebrado la procesión del Santo Viático, cuyo pendón principal fué confiado por el Ayuntamiento al joven contratista de obras don Alfredo Baró, a quien acompañaban sus amigos los señores don Mariano Serra y don Ramón Roig.

Las autoridades presidían el piadoso acto.

Por exceso de original dejamos de publicar la reseña del concierto que el pasado jueves dió el «Quartet Renaixement» en La Unión Liberal y que constituyó otro gran éxito para intérpretes y organizadores.

Por igual causa dejamos de reseñar la función que, a beneficio del joven Miguel Blasi, se dió el pasado domingo en el propio teatro, bajo los auspicios del «Orfeo» y el «Esbart».

Se treballa per a aconseguir que prompte sigui un fet la construcció del petit ramal que ha d'unir la carretera de la Diputació amb la de l'Estat que dona accés al pont sobre el Congost, en aquesta vila.

Sembla que una vegada hagi recollit certs detalls l'arquitecte municipal senyor Raspall, podrà comptar-se, amb seguretat absoluta, amb la cessió dels terrenys per part dels dos únics propietaris afectats pel trassat.

Es de desitjar que sigui un fet, el més prompte possible, la realització d'aquesta obra de tanta utilitat i que per a nosaltres té doble simpatia, per això, i perquè no es fa per a anar a la pesca de vots.

Pel senyor Governador ha sigut resolt a favor de l'Administració, la competència plantejada per l'Alcaldia presidència d'aquest ajuntament en mèrits de la demanda executiva interposada per l'ex regidor senyor Huguet Prat, reclamant un pagament de certes quantitats corresponents al cèlebre assumpte de l'edifici conegut per la Pilleria.

Ha presentat la dimissió del càrrec de secretari de la Lliga Regionalista d'aquesta vila, En Josep Sala Badal.

Con el drama «La aldea de San Lorenzo» debutó anoche, en el teatro de La Unión Liberal, la compañía Gómez-Mestres, que tiene anunciada para esta tarde una representación de «Terra baixa».

Esta noche se dará, en el teatro del Casino, la primera de una nueva serie de cuatro funciones, representándose la comedia de grandioso éxito «Cobardías», por una notable compañía en la que figuran la primera actriz señorita Mareca y el primer actor Sr. Barbosa.

Ha contraído matrimonio, en esta iglesia parroquial, el joven particular amigo nuestro don José Riera, con la señorita Leonor Carbó, hija de nuestro buen amigo don Juan.

Anoche se celebró un gran baile coreado, en el salón de la sociedad «Amigos de la Unión», interpretándose selectas composiciones con el concurso de la orquesta «La Catalana».

Imp. Garrell : Granollers : Teléfono 117

Materiales Eléctricos A. E. G.

A. E. G. Thomson Houston Ibérica, S. A. Aragón, 285, Barcelona

Grandes existencias de

Motores Eléctricos de $1\frac{1}{2}$ A 200 H. P.

Conductores eléctricos : Cobre desnudo

Hilo de bobinas para reparaciones

Materiales de instalación

Interruptores de palanca

Material de alta tensión

Aparatos de medida

Lámpara EGMAR : Lámpara NITRA

ELECTRO-BOMBAS tipo KRISTALL

La mejor BOMBA, en cuanto a rendimiento, de no tener avería

Enviamos gratis Ingeniero para realizar estudios de instalaciones de Fábricas o Centrales

ROYAL HOTEL MEUBLÉ

S. A.

Carmen 22, : Barcelona

Ensanchado este Hotel con la adquisición de la casa contigua, tenemos el gusto de participar a nuestros distinguidos clientes que habiendo quedado terminadas las obras de la

GRAN AMPLIACIÓN

efectuada en el mismo, contamos desde ahora con

37 nuevas habitaciones

la mayor parte de ellas con cuarto de baño particular y dotadas de todo el confort moderno

Este Hotel, único en su clase en Barcelona, no tiene igual en España ni superior en el extranjero

Bar La Bohemia

CENTRO DE SPORTS

ESPECIALIDAD EN SODAS

Y BEBIDAS DE TODAS CLASES

VENTA DE VINOS, LICORES
Y CHAMPAGNES

SERVICIO DE RESTAURANT

SÁBADOS Y DÍAS FESTIVOS

Precios económicos

Calle de la Palma, 17

Ha tastat vostè l'exquisit

ANIS

BAGES?

Provi'l, que és el millor

FABRICANT

FILL DE R. CURA

Fàbrica a Sant Fructuós de Bages

Despatx i magatzems a Manresa

Sucursals a Vich i a Sabadell

Representant a Granollers

Josep Sala

12, Plaça d'en Perpinyà, 12

ALERTA! ALERTA! ALERTA!

Se ofrecen en esta población aguas minerales como procedentes de los manantiales VICHY CATALAN, sin serlo.

Llamamos la atención de los consumidores para que no se dejen sorprender y para que se fijen bien en las botellas que les ofrezcan, puesto que las de los manantiales VICHY CATALAN llevan tapones, cápsulas, precintos y etiquetas con el nombre «Sociedad anónima VICHY CATALAN», y, por lo tanto, dejan de proceder de dichos manantiales las que no los lleven.

SABONS

I LLEIXIUS

Fabricant:

JULI CANUT

Barcelona (La Segrera)

Representant a Granollers
amb dipòsit per a la venda

LLUIS OLIVÉ

Josep Umbert (Aurora), 37